

er klart, at Sygdom som Umyndiggørelsesgrund (under 4) maa have en vis alvorligere, som oftest langvarigere Karakter, og den maa øve den Indvirkning paa den syges almindelige Evner, at han kan betegnes som mindre skikket til at varetage sine Anliggender.

§ 3. *En mindreaarig kan umyndiggøres* efter Reglerne i § 2 allerede fra sit fyldte 18. Aar at regne, naar Omstændighederne gør det paakrævet.

Da Loven hjemler den unge en vis Handlefrihed ved 18 Aars Alderen (se Kapitel IV), i Hovedsagen som den hidtil gældende personlige Myndighed, kan det, navnlig hvis han er sindssyg eller aandssvag, være paakrævet at forebygge, at denne Handlefrihed indtræder. Det bestemmes derfor i § 3, at Umyndiggørelse kan dekretes allerede fra det fyldte 18. Aar at regne.

§ 4. Umyndiggørelsesdekretet tinglæses i den Underretskreds, hvor den umyndiggjorte har sit Hjemting. Dekretets Retsvirkning overfor den, der ikke kender og ikke burde kende det, regnes først fra Tinglæsningen. — Ejer den umyndiggjorte fast Ejendom, maa Tinglæsning ske ved Ejendommens Værneting for at faa tilsvarende Betydning ved Retshandler vedrørende Ejendommen. I de sønderjydske Landsdele træder Indførelse i Grundbogen i Stedet for Tinglæsning.

Regelen i § 4 med Hensyn til Tidspunkterne, fra hvilke et Umyndiggørelsesdekret skal have Retsvirkning, svarer til det herom hidtil gældende (Plakat af 10. April 1841).

§ 5. Umyndiggørelsen skal ophæves, naar den umyndiggjorte findes skikket til selv at varetage sine Anliggender.

Det er Retten, der afgør dette efter Skøn. Det er saaledes ikke nok til Umyndiggørelsens Ophævelse, at den oprindelige Umyndiggørelsesgrund er bortfaldet, hvis der foreligger en anden. Det er heller ikke nok, at den, der er umyndiggjort efter egen Begæring, nu begærer sin Myndighed tilbage, naar den Svaghed, som bevirkede, at Begæringen kunde tages til Følge, vedblivende foreligger eller er blevet afløst af en anden, der har samme Virkning (den lamme er f. Eks. blevet blind).

II. Om Værger.

(Reglerne i dette Kapitel er kun blevet fælles mellem Sverige og Danmark. I Norge er vel udarbejdet stærkt beslægtede Regler, men man har ikke dør ment at kunne udstrække det egentlig skandinaviske Fællesarbejde til disse Bestemmelser).